

DS2

Wolf! Expo over een getekend dier

desalniettemin

Ruben Aerts

Thuisblijven

Je kunt prijzen uitreiken en daar gewichtig over doen, maar uiteindelijk zijn het alleen de winnaars die er echt gewicht aan kunnen geven. Door ze te komen ophalen, bijvoorbeeld, of toch te komen kijken hoe een andere genomineerde wint. Maar net daar knelde het galaschoentje bij de European Film Awards zaterdag.

Dat *Normal people*-acteur Paul Mescal met *After* en zijn kat te sturen. Wat trouwens ook Penelope Cruz en Léa Seydoux deden. Vicky Krieps zat dat weer ergens in een neokamer voor de webcam, weggedoken onder een hoody. Ze was genomineerd voor haar eigenzinnige Sissi-vertolking in *Corsage*, won en reageerde verbaasd. Al speelde ze dat misschien gewoon goed – die acteurs, je weet het nooit.

Met de steun van Europa probeert de Europese Academy met zijn 4.400 leden zichzelf al langer meer allure en ernst te geven. Maar de inspanningen boeken weinig resultaat. Als zelfs een snoepreisje naar IJsland geen acteurs lokt... Na de flauwe ceremonie kon je de afwezigen moeilijk ongelijk geven.

De show was langgerekt en op het podium werd een soort slapstick opgevoerd die wel wat leek op *Gaston* en *Leo*.

Lukas Dhont en zijn *Close*-ploeg zaten wel keurig uitgedost in de zaal en zagen hoe Ruben Østlund met zijn satirische *Triangle of sadness* al hun nominaties verzilverde. Waarna hij zich als een gemene hofnar uitliet over de lege handen van de andere genomineerden. 'Jullie winnen een volgende keer wel.'

Als de tenenkrullende ceremonie toekomstige kanshebbers al niet thuishoudt, dan wel zo'n Ruben Østlund.

Ik ben doof. Moet ik daarom naar een aparte school?

Steun het project Onwijs Onderwijs

Scan deze code en doe meteen een gift

Stort daarom een bijdrage op BE11 0689 9998 4848 of via de QR-code.

De Standaard

Oma, waarom heb je zulke scherpe tanden?

RECENSIE EXPO De wolf is terug van weggeweest, maar in onze verbeelding is hij altijd populair gebleven. Ook voor hedendaagse illustratoren is hij een onuitputtelijke bron van inspiratie. Dat toont een sprankelende expo in Hasselt.

Op de lagere school speelden we het spelletje 'Wolfe, hoe laat is het?' Als iemand het juiste uur raadde, was het weglopen geboden, want dan kwam de wolf je pakken. Weinig dieren spelen zo'n prominente rol in onze collectieve verbeelding. In sprookjes, fabels, volksverhalen en animatieseries speelt hij met wrede grijns en blikkende tanden vol overgave de slechterik. Of hij jaagt ons de stuipen op het lijf als weerwolf: een mythisch wezen, net zoals de wolven zelf tot voor kort haast mythische wezens waren voor ons. Maar de jongste

jaren komen ze uit de sprookjesboeken weer ons dagelijks leven binnengewandeld. Hun aanwezigheid leidt tot heftige discussies tussen voor- en tegenstanders.

Hoe we naar wolven kijken, wordt gekruist door de eigenschappen die we ze al eeuwenlang toedichten. 'Luister naar hen – de kinderen van de nacht, welke grijs en blikkende tanden vol overgave de slechterik. Of hij jaagt ons de stuipen op het lijf als weerwolf: een mythisch wezen, net zoals de wolven zelf tot voor kort haast mythische wezens waren voor ons. Maar de jongste

Nochtans stond de wolf niet altijd in een kladreuk. Krijgers in de oudheid hielden zich soms in wolvenvellen en we kennen het verhaal van de wolvin die zich over Romulus en Remus ontfermt, de latere stichters van Rome. Maar in de 11de eeuw doken steeds meer verhalen op waarin inallige monniken werden vergeleken met wolven. Vaak niet al te slim, wrede en hebbertig: zo gingen ze de geschiedenis in – we hebben het nog steeds over 'geldwolven'. Die slechte reputatie is niet zo vreemd. Voor onze voorouders waren wolven concurrenten. Hoe meer oorlog, rampspoed en honger er waren, hoe beter ze geëlden. In de strek rond Oude-naarde maakten ze tussen 1585 en 1588 zelfs 192 slachtoffers.

Stok achter de deur

Maar er is meer aan de hand. Oude illustraties van *Roodkapje* beelden de wolf vaak af als een heer met vleienende praatjes, een regelrechte verleider. De boodschap is duidelijk: jonge meisjes die afwijken van het rechte pad, kunnen in het bed van de wolf belanden en verslonden worden. Ook in *De wolf en de zeven geitjes* en *De drie biggetjes* schuilt een moraal: je moet naar je ouders luisteren, hard werken en voorzichtig zijn, of je valt ten prooi aan de wolf. De wolf als stok achter de deur.

Uit *Wolf en hond* van Sylvia Vanden Heede. © Marije Tolman

Tom De Cock terug naar VRT met wetenschapsprogramma

MEDIA Tegenwoordig is Tom De Cock vooral te horen op Qmusic, maar weldra duikt hij opnieuw op aan de Reverslaan met het wetenschapsprogramma *Kennismakers*. Daarin vertellen experts op een ludieke manier over de wonderlijke wereld van de wetenschap.

De Cock, die tijdens de eerste lockdown de deur van de VRT achter zich toetrok, ontvangt in elke aflevering gasten. Zo komt Hans Van Dyck, professor gedragsbiologie, langs om het te hebben over de voor- en nadelen van overspel. Klinisch psycholoog Elke Van Hoof zal vertellen dat er een oermens woont in ons brein en

De eerste aflevering is gepland op zaterdag 24 december, kerstavond. (tove)

Lisa Weeda wilt Bronzen Uil voor Aleksandra

LITERATUUR De Nederlandse schrijfster Lisa Weeda heeft de Bronzen Uil 2022, de prijs voor het beste debuut, gewonnen voor haar roman *Aleksandra*. De prijs werd zaterdag uitgereikt tijdens het festival Het Betere Boek. Weeda kreeg een cheque van 10.000 euro.

De jury is gefascineerd door 'de literair zorgvuldige wijze waarin de kleine en grote geschiedenis met elkaar worden verbonden, waarin de harde realiteit contrasteert met het surrealistisch universum. Fictie en magie tuimelen spannend door de tijd', klinkt het. (belga)

Gerda Dendooven laat *De wonderlijke reis van Roozje Rood* aanvangen op het moment dat Roozje net klaar is met het dichtnaaien van de wolf. © Gerda Dendooven

Hedendaagse illustratoren springen speels met die erfenis om: ze injecteren humor, bedenken er variaties op, gaan in tegen verwachtingspatronen of plaatsen kanttekeningen bij onze omgang met wolven. Dat toont de expo *Wolf* met illustraties in prenten- en kinderboeken, affiches en graphic novels: een kleine, fijne tentoonstelling voor jong en oud.

In haar illustraties voor *Wolf en hond* van Sylvia Vanden Heede verbeeldt Marije Tolman de vriendschap tussen Wolf en zijn netje Hond. Hond draagt een nette rode broek en woont in een

schattige cottage, het huis van de haringe Wolf heeft veel weg van een gotische ruïne. Er liggen overal botten. Heerlijk humoristische beelden. Een favoriete scène voor veel illustratoren is die waarin de buik van de wolf wordt opgeknepen of dichtgenaaid: bij Thé Tjong-Khing, die de wolf met veel zwier en plezier zijn boeman-zelf laat zijn, zie je beide scènes, en wat eraan voorafgaat: de moeder van de zeven geitjes die tussen de bomen naar de slapende wolf sluipst, schaar in de hand.

Gerda Dendooven laat haar boek *De wonderlijke reis van Roozje Rood* aanvangen op het moment dat Roozje net klaar is met het dichtnaaien van de wolf. Dendooven's *Roodkapje* is een stuk weerbaarder dan de sprookjesversie. Ze gaat op zoek naar mama en ontmoet tal van figuren die met haar meegaan. Ook de imposante zwarte wolf wil mee, maar dat kan alleen als hij wordt gemuilkorfd. Maar is hij wel getemd? Wat zit er in zijn buik? En waar is omaatje? Dendooven laat het dubbelzinnig in het midden.

De Poolse Joanna Concejo laat oma en de in een net vest gehulde wolf wandelen in een sprookjes-

achtig landschap. Op een andere plaat zit je oma zittend in een fauteuil voor een muur met jachttrofeeën en zelfs een portret van een wolf. Oma kijkt je recht aan en lijkt te schrikken. Waarom? Op de volgende prent zit niet oma, maar een wolf in haar stoel: ze was geschroken van haar spiegelbeeld.

Annet Schaap voert de wolf op als 'een stukje wilde natuur' achter prikkeldraad

adolescentenroman *Hele verhalen voor een halve soldaat*. Ook voor illustratoren in de dop is hij een dankbaar onderwerp: op de expo zijn affiches te zien ontworpen door studenten van PXL-MAD School of Arts in Hasselt, en illustraties geïnspireerd door het verhaal 'Wolf' van Annet Schaap, gemaakt door studenten illustratie van Sint-Lucas Antwerpen, met sterke resultaten.

Annet Schaaps illustraties bij 'Wolf' zijn ook te zien. Dat verhaal voert een wolf op die als een 'stukje wilde natuur' in een bos achter de prikkeldraad moet blijven. Aan banden gelegd, met een zender in zijn oor die ondraaglijk gaat piepen als hij zich te ver waagt, schreeuwt hij zijn frustratie en waaklust uit. Hannelore Verbruggen onderzocht in haar masterproef ook een ongemakkelijke omgang met de nieuwe wolven en het grote-boze-wolfarchetype. Ze maakte er escheriaanse beelden bij. Haar conclusie: we zijn nog niet klaar om met hen samen te leven. Dat blijkt ook uit het nieuws: zondagochtend werd in het Limburgse Hechtel nog een vrouwelijke welp doodgedrenkt.

Veerle Vanden Bosch

Sprookjes op hun kop

De prenten voor *De grote boze wolf* (was helemaal niet boos) van Nils Peters zijn heuse zoekplaatjes, waarin 'Roodkapje', 'De wolf en de zeven geitjes' en 'De drie biggetjes' door elkaar worden gehaspeld. Zijn *badass* biggen beschermen de wolf tegen de boze jager. Het affichebeeld komt van de Berlijnse illustrator en graphic novelist Atak. Hij zet de sprookjes op hun kop: de drie biggetjes blazen het huis van de wolf omver, de wolf draagt het mandje van Roodkapje, uit zijn buik komen zeven kleine geitjes gehuppeld.

Dat wolven dankbaar zijn om te tekenen, blijkt ook uit de schitterende illustraties van Ludwig Volbeda voor Benny Lindelaufs

Het affichebeeld: de Berlijnse illustrator Atak zet de sprookjes op hun kop. © atak

Twitter herlanceert vandaag blauwe vinkje

TWITTER Na enkele mislukte pogingen komt Twitter vandaag met het witte vinkje: de film van regisseur Robin Pront zit ondertussen al aan 500.000 bezoekers. Daarmee klimt hij naar de zeventiende plaats in de lijst van de best bezochte Belgische films ooit in de bioscoop.

Om in de top tien te geraken, moet *Zillion* meer mensen lokken dan de 643.000 bezoekers van de film *Mac* uit 1994. Als *Zillion* daarin slaagt, steekt hij de films *Marina*, *Safety first* en de derde en vierde film van *FC De Kampioenen* voorbij. Maar zover is het nog niet. (ft)

Zillion lokt al half miljoen bezoekers naar de cinema

FILM *Zillion* blijft scoren op het witte vinkje: de film van regisseur Robin Pront zit ondertussen al aan 500.000 bezoekers. Daarmee klimt hij naar de zeventiende plaats in de lijst van de best bezochte Belgische films ooit in de bioscoop.

Om in de top tien te geraken, moet *Zillion* meer mensen lokken dan de 643.000 bezoekers van de film *Mac* uit 1994. Als *Zillion* daarin slaagt, steekt hij de films *Marina*, *Safety first* en de derde en vierde film van *FC De Kampioenen* voorbij. Maar zover is het nog niet. (ft)

'Samenwerking met Total Energies moet stoppen'

KMSKA Een groep bezoekers heeft actie gevoerd in het KMSKA. Ze klagen het 'smorige sponsorgeld' van Total Energies Foundation aan voor de restauratie van Rubens-schilderijen.

De actievoerders, die lid blijken van een burgercollectief dat zich 'De Rubensfans' noemt, scharden zich zaterdag in het Antwerpse KMSKA rond het beeld *De elende van Job* van Ossip Zadkine. Een na een barsten ze in tranen uit en kielden ze nepploed en-olie over de vloer. Beneden deden andere actievoerders zich voor als bezorgde museumbezoekers, die aanboden om de vloer schoon te maken en zo

het museum 'symbolisch te zuiveren van de vervuiling door Total'. Het burgercollectief eist dat de overheid instelling KMSKA haar samenwerking met Total stopzet. Anders biedt het Total een uitgangspunt om zijn reputatie schoon te wassen.

Daarnaast vrezden de kunstliefhebbers dat het museum zich laat muilkorven door geld via een traditionele loyaliteitsclausule. 'Hierin staat dat de ontvanger van sponsorgeld geen dingen mag doen of zeggen die tegen de belangen van de sponsor ingaan. Dat het contract tussen het KMSKA en Total Energies niet openbaar werd gemaakt, doet het ergste verven', aldus de actievoerders. (tj)

Nepploed en-olie op de vloer van het KMSKA. © Carlo Vertaile